

ODVJETNIČKO DRUŠTVO BULJAN I STRBAD

Kaptol 13 • 10000 ZAGREB

Tel: (01) 45 58 777 • Fax: (01) 45 58 233 • e-mail: buljan@bis-law.hr, strbad@bis-law.hr

Naš znak: BiS 545/21 IB

Zagreb, 26. listopada 2023.

TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU

Posl. Broj: P-125/21

Tužitelj: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika, Trg žrtava fašizma 16, Zagreb, OIB: 89246742324, zastupano po odvjetniku Ivanu Buljanu iz Odvjetničkog društva Buljan i Strbad iz Zagreba, Kaptol 13.

Tuženik: Hrvatsko udruženje likovnih umjetnika – Dubrovnik Šetalište Kralja Zvonimira 32 Dubrovnik, OIB: 15890572792, zastupano po odvjetniku Antunu Missoniu

ŽALBA

tužitelja

I. Protiv Presude naslovnog suda od 19. listopada 2023. godine tužitelj ovime, u otvorenom sudskom, a svakako u zakonskom roku, podnosi žalbu.

Prvenstveno se ističe da je u provedenom postupku, (kao i u prethodnom pojedinačnom ispravnom postupku Z-3999/2021 pred Općinskim sudom u Dubrovniku, u kojem je rješenje doneseno bez održavanja rasprave u smislu čl. 216. ZZK), povrijeđeno Ustavom zajamčeno pravo tužitelja na pravično suđenje.

Nezakonitim postupanjem suda tužitelju su uskraćena prava te je stavljen u neravnopravan i podređen položaj protivno Ustavu RH (čl.29/1), protivno Europskoj Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (čl. 6/1) i protivno osnovnim načelima parničnog postupka.

Pravo na pravično suđenje uključuje i pravo na pristup sudu, pravo na procesnu ravnopravnost kao i pravo na obrazloženu sudsku odluku.

Pripremno ročište u ovom predmetu održano je 08. rujna 2022. godine, na daljinu uz korištenje odgovarajućih audiovizualnih uređaja sukladno članku 115. Zakona o parničnom postupku. Raspravnim rješenjem s tog ročišta određeno je ročište za glavnu raspravu za dan 24. studenog 2022. godine u 11h te je određeno da će se ročište održati na daljinu.

Podneskom tuženika od 17. studenog 2022. traži se od suda odgoda ročišta jer je zakonski zastupnik tuženika (čije prisustvo nije potrebno na zakazanoj raspravi) „...zbog bolesti člana obitelji odsutan iz Dubrovnika“.

Rješenjem suda od 21.11.2022. godine udovoljava se zamolbi tuženika te se ročište određeno za dan 24.11.2022. prelaže za dan 26. siječnja 2023. godine.

Na ročište za glavnu raspravu, a koje se trebalo održati na daljinu uz korištenje odgovarajućih audiovizualnih uređaja dana 26. siječnja 2023. fizički dolaze u sudnicu punomoćnik tuženika uz nazočnost predsjednice tuženika, gđe. Dorinde Bulić-Čotić, dok je punomoćnik tužitelja bio samo formalno prisutan na daljinu i radi tehničkih poteškoća audiovizualnih uređaja suda bio većinu rasprave u potpunosti isključenog mikrofona i onemogućen u raspravljanju čime je stavljen u neravnopravan i podređen položaj.

II. Tužitelj u cijelosti pobija Presudu P-125/21 od 19. listopada 2023. godine, a žalbu izjavljuje zbog:

- bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1., jer sud u tijeku postupka nije primjenio odn. nepravilno je primjenio odredbe Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP), a što je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.
- apsolutno bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. t. 6. i 11. Zakona o parničnom postupku, tj. radi povrede načela saslušanja stranaka i jer u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama (t. III i IV ove žalbe), a navedeni razlozi su nejasni i proturječni pa o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onog što se u razlozima presude navodi odnosno ne navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u smislu čl. 355 ZPP-a, jer je sud odlučnu činjenicu pravnog slijedništva tužitelja pogrešno utvrdio, kao i zato što nije izveo predloženi dokaz saslušanja parničnih stranaka na okolnost "poštenja" tuženikovog posjeda, kojeg, od svog osnutka 1974. godine, nikada nije imao u smislu odredbe članka 18. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.
- pogrešne primjene materijalnog prava po čl. 356. ZPP-a jer sud nije primjenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primjeniti i jer primjenjenu odredbu materijalnog prava nije pravilno primjenio.

III. Sukladno obrazloženju pobijane presude, tužitelj je, u bitnom, odbijen sa tužbenim zahtjevom jer da nije dokazao da je Hrvatsko društvo likovnih umjetnika (HDLU) pravni sljednik Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske u Zagrebu.

Kako je navedno u tužbi Tužitelj, Hrvatsko društvo likovnih umjetnika (HDLU), je udruženje likovnih umjetnika utemeljeno 22.08.1868. godine koje sa djelatnošću počinje 23. veljače 1879. godine te pod raznim nazivima u kontinuitetu djeluje preko 155. godina.

Hrvatsko društvo likovnih umjetnika je pravni sljednik Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske u Zagrebu (ULUH). Prednik tužitelja, Udruženje likovnih umjetnika Hrvatske djelovalo je pod tim nazivom od 1946. godine do 20. siječnja 1972. godine kada je skupština društva donijela Statut Hrvatskog društva likovnih umjetnika, objavljen 10. travnja 1972. godine pod brojem 695/1972 i ovjeren pri Republičkom sekretarijatu za unutrašnje poslove SRH broj: UP/I-347/1972 u Zagrebu 19.05.1972. godine.

Kao dokaz pravnog sljedništva, tužitelj je uz tužbu priložio cijeli niz isprava koje je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio odnosno nije ih uopće ocijenio.

- Kao dokaz pravnog sljedništva priložen je Statut Hrvatskog društva likovnih umjetnika, od dana 20. siječnja 1972. godine u kojem je u čl. 82. propisano da: *„Danom stupanja na snagu ovog statuta prestaje važiti dosadašnji statut Društva donesen kao Pravila Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske na skupštini održanoj 22. III 1956.“*

- Kao dokaz pravnog sljedništva priložena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-2340/17 od 14. studenog 2018. godine protiv tužene Republike Hrvatske u kojoj se navodi : *" Iz svega navedenog sud je nedvojbeno utvrdio da je tužitelj pravni sljednik Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske (ULUH), ...Slijedom navedenog, kako je tužitelj sveopći pravni sljednik dotadašnjeg nositelja prava korištenja, to je sukladno odredbi čl. 43. St. 1. Zakona o udrugama pravo korištenja na predmetnoj nekretnini po samom zakonu postalo pravo vlasništva tužitelja pa je tužbeni zahtjev osnovan. "*

- Kao dokaz pravnog sljedništva priložena je Presuda Visokog trgovačkog suda PŽ-7479/2018-3 od 12. veljače 2020. god. u kojoj se navodi: *" Ocjena je ovog suda, suprotno žalbenim navodima tuženice, da je prvostupanjski sud pravilno na temelju dokumentacije u spisu utvrdio da je tužitelj pravni sljednik Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske. "*

- Kao dokaz pravnog sljedništva priložen je Dopis Ureda za državnu imovinu, Klasa 371-05/01-05/40, Ur. Broj: 50427-02 od 22. veljače 2002. godine kojim se potvrđuje da je tužitelj neupitno pravni sljednik prostora-atelijera u Voćarskoj ulici br. 74 i 76 u Zagrebu (na kojima je pravo korištenja imalo Udruženje likovnih umjetnika Hrvatske).

- Kao dokaz pravnog sljedništva priložen je Dopis Središnjeg državnog ureda za upravljanje državnom imovinom, Klasa: 940/06/04-05/159, Ur. Broj: 536-05-VDŽ od 23 svibnja 2005. U kojem se navodi da je na temelju odredbe čl. 43. St. 1. Zakona o udrugama ("Narodne novine" broj 88/01; dalje ZOU/01) tužitelj nositelj vlasničkih ovlaštenja (dakle i to tijelo je utvrdilo da je tužitelj pravni sljednik Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske).

- Kao dokaz pravnog sljedništva priložen je Statut Hrvatskog društvo likovnih umjetnika od 30. lipnja 1992. Iz kojeg proizlazi da je njegovo sjedište bilo na adresi u Zagrebu, Starčevićev trg br. 6., a koja adresa je jednaka Udruženju likovnih umjetnika Hrvatske u Zagrebu i na koju adresu je Kotarski sud u Dubrovniku 1950. godine, dvadesetčetiri godine prije nego je tuženik uopće nastao, poslao obavijest da je završena ostavinska rasprava Flore ud. Jakšić O-77/48.

- Kao dokaz pravnog sljedništva priložen je dopis Županijskog državnog odvjetništva u Splitu od 13. veljače 2019. godine u kojem se navodi: " Na nekretnini označenoj kao čest. zem. 7399/320 zk.ul. 5411. Ko. Split neplodno u površini 183 m2 uknjiženo je vaše pravo suvlasništva od $\frac{1}{4}$ a vi ste pravni sljednik uknjiženog Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske u Zagrebu."

- Kao dokaz pravnog sljedništva priložena je Nagodba s Republikom Hrvatskom od 07. lipnja 2019. godine gdje se u članku 1. st. 1. navodi da je čestica zem. 7399/320 k.o. Split "uknjižena s pravom suvlasništva od $\frac{1}{4}$ dijela Uduženja likovnih umjetnika Hrvatske u Zagrebu čiji je pravni sljednik HRVATSKO DRUŠTVO LIKOVNIH UMJETNIKA.." U st. 2. članka 1. utvrđuje se: "- da je Udruženje likovnih umjetnika Hrvatske u Zagrebu kao pravni prednik HRVATSKOG DRUŠTVA LIKOVNIH UMJETNIKA U ZAGREBU u zemljišnoj knjizi uknjiženo kao suvlasnik navedenih nekretnina.."

- Kao dokaz pravnog sljedništva priložen je dopis predsjednice Republike Hrvatske gđe. Kolinde Grabar Kitarović od 31. siječnja 2018. godine, koja je bila pokrovitelj 150. godišnjice postojanja tužitelja i njegovog neupitnog pravnog sljedništva.

IV. U postupku provedenim pred prvostupanjskim sudom sud je izveo i slijedeće dokaze;

- Isprave iz spisa Kotarskog suda u Dubrovniku O-77/48 dostavljenog od strane Državnog arhiva u Dubrovniku predmet kojeg je ostavina iza pok. Flore Jakšić umrle **11.05.1943. godine** te je kroz taj spis vidljivo da se spominje **Udruženje likovnih umjetnika u Zagrebu, Starčevićev trg 6.** u kontekstu dostavnih naredbi vezano za Rješenje o nasljedstvu od 10.04.1950. godine iz koje je vidljivo da je isto dostavljeno predniku tužitelja, Udruženju likovnih umjetnika Zagreb, Starčevićev trg 6 dok se na l.s. 320 nalazi dopis Kotarskog suda u Dubrovniku naslovljen na Udruženje likovnih umjetnika Hrvatske, Zagreb, Starčevićev trg 6, kojim se isti obavještava da je „završena ostavinska rasprava Flore ud. Jakšić.“

- Oporuku Flore Jakšić, ud. Petra rođene Marinović od **17.06.1931.** godine koja „osniva za vječita vremena zakladu pod imenom: „Florin Dom – Zaklada Flore Jakšić rođene Marinović“ kojoj ostavlja novu stojnu kuću u Lapadu, a što se istovjetuje sa čest. zgr. 561 i vrtom čest. zem 915/2 Z.U. 37 k.o. Gruž sa pokućstvom da se u njoj sastaju jugoslavenski umjetnici kad svrate u Dubrovnik, da tu priređuju svaki od njih ili u skupu izložbe, uopće da im služi kao odmaralište.“

- Rješenje Izvršnog odbora Narodnog odbora grada Dubrovnika Broj: 14813/51 od 07.07.1951 godine, kojim, poštujući oporučnu volju Flore Jakšić rođ. Marinović, Izvršni odbor Narodnog odbora grada Dubrovnika na svojoj 48-oj redovnoj sjednici održanoj dana **05. srpnja 1951.** donosi rješenje kojim se: „*Nekretnine čest. Zgr. 561 i čest. Zem. 915/2 ... k.o. Gruža sa pokućstvom u zgradi čest.zgr. 561.....sve dio općenarodne imovine pod upravom Narodnog odbora grada Dubrovnika, ustupa u vlasništvo* **“ULUH” UDRUŽENJU LIKOVNIH UMJETNIKA HRVATSKE U ZAGREBU**“

- Rješenje Sekreterijata javne sigurnosti Općine Dubrovnik broj 26-1973 od **14. svibnja 1974.** godine iz kojeg proizlazi da se određuje **upis u registar** udruženja građana pod tekućim brojem 162 **Hrvatskog društva likovnih umjetnika sa sjedištem u Dubrovniku.**

Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog od navedenih dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, u smislu odredbe članka 8. ZPP-a prvostupanjski sud je došao do zaključka da tužitelj nije dokazao da je pravni sljednik Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske, Zagreb i da nije dokazao da ima po bilo kojoj drugoj osnovi jače pravo na posjed na predmetnoj nekretnini od tuženika!

Na strani 17. obrazloženja pobijane presude navodi se: „*Tuženiku u pojedinačnom ispravnom postupku u zk.ul. 1208 k.o. Gruž dopuštena uknjižba prava vlasništva...koji tuženikov upis prava vlasništva će ostati dok koji drugi pravni subjekt (uključivo i tužitelj, ali po pravnoj osnovi različitoj od pravne osnove iz ove tužbe) u nekom drugom postupku ne upije dokazati svoje pravo vlasništva ili barem jače pravo na posjed predmetnih nekretnina u odnosu na tuženika u ovom trenutku uknjiženog vlasnika.*”

Tužitelj ne želi u nekom drugom postupku dokazivati svoje pravo vlasništva i ne može pristati na nezakonito proveden pojedinačni ispravni postupak bez održane rasprave kao i konstrukciju koja treba ozakoniti pokušaj oduzimanja imovine tužitelja koji je jedini odnosno, riječima Trgovačkog suda u Zagrebu, “sveopći pravni sljednik” Udruženja likovnih umjetnika u Zagrebu.

Prema navedenom obrazloženju ispada da je i logično i zakonito da Udruga koja je osnovana 1974. godine kroz nezakonito proveden ispravni postupak 2021. godine stekne imovinu tužitelja koju je Grad Dubrovnik ustupio u vlasništvo predniku tužitelja još 1951. godine?

Obrazloženje pobijane presude kao da se nastavlja na obrazloženje suca Boškovića, iz ispravnog postupka po kojem „ovaj sud nije mogao znati tko je univerzalni pravni slijednik ULUH-a, već je kao udruženje likovnih umjetnika iz Dubrovnika posjedovao predmetnu nekretninu i u njoj djelovao sukladno oporučnoj volji pok. Flore Jakšić. Stoga je sud utvrdio da je predlagatelj pošten posjednik pa je vjerovatnije da je temeljem dosjeloosti stekao pravo vlasništva, nego prostustranka kao pravni slijednik upisanog Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske.”

Obzirom da je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio isprave i posredno izvedene dokaze u ovom predmetu, predlaže se drugostupanjskom sudu ovakvu presudu, sukladno članku 373. Zakona o parničnom postupku, preinačiti.

V. Treba istaknuti i da je tužitelj, do nezakonito provedenog ispravnog postupka, kojeg je inicirao tuženik, bio potpuno suglasan da predmetnu nekretninu, kao i do tada, koristi upravo tuženik. Tuženiku je poznato da je glavnina arhivske građe, a koja se odnosi i na statusna pitanja kako tužitelja, tako i tuženika, izgorila u vrijeme Domovinskog rata kada je sjedište tužitelja u Zagrebu na Starčevićevom trgu 6. preuzeo HOS.

Navedeno je posredno dokazano i kroz ovaj postupak budući da niti tužitelj, a niti tuženik nemaju potpunu statusnu i drugu dokumentaciju pa se ona prikupljala službenim putem.

Obrazloženje naslovnog suda iz t. 14.1. pobijane presude da: *“.. tužitelj nije priložio zapisnik sa eventualno održane skupštine na kojoj je trebala biti izglasana odluka o*

promjeni naziva ULUH u HDLU kako je to odlučeno statutom HDLU-a od 20. siječnja 2020. godine..” kao i navod iz t. 14.2.: “zašto tužitelj nije u spis dostavio Rješenje kojim se ovjerava Statut od 20. siječnja 1972.” nikako ne mogu biti valjani dokazi iz kojih bi se mogao izvesti zaključak da tužitelj nije pravni sljednik ULUH-a u Zagrebu.

Ako tužitelj nije pravni sljednik i “Hrvatskog društvo umjetnosti Strossmayer” i “Hrvatskog društvo umjetnosti” i “Udruženja likovnih umjetnika” postavlja se pitanje tko onda je?

Vjerovatno baš tuženik, kako je njegov punomoćnik, lijepo i neiskreno naveo u Prijedlogu za pokretanje pojedinačnog ispravnog postupka od dana 07.01.2020. gdje u drugom pasusu navodi da je on pravni sljednik “Udruženja likovnih umjetnika u Zagrebu” te da je predmetnu nekretninu stekao “*putem svog pravnog prednika “Udruženja likovnih umjetnika u Zagrebu..”*”.

VI. U t. 15. obrazloženja sud se poziva na načelo “res iudicata facit ius inter partes” pa navodi da se: *“pravno sljedništvo tužitelja utvrđeno presudom Trgovačkog suda u Zagrebu P-2340/17 od 14. studenog 2018. godine koja je potvrđena Presudom Visokog trgovačkog suda Pž-7479/2018 od 12. veljače 2020. Odnosi samo na u tom postupku parnične tuženike te se učinak navedene presude ne proteže na ovdje tuženika.”*

Stranke u navedenim postupcima su bile ovdje tužitelj i Republika Hrvatska, zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu.

Učinak navedene pravomoćne presude odnosi se na Republiku Hrvatsku. Istu Republiku Hrvatsku u čije ime je Trgovački sud u Dubrovniku donio pobijanu presudu.

Republika Hrvatska, koja je kao stranka u postupku vezana pravomoćnom presudom, pa se subjektivne granice pravomoćnosti odnose i na Republiku Hrvatsku, kao stranku u postupku i na Republiku Hrvatsku navedenu u zaglavlju pobijane presude.

Granice pravomoćnosti u konkretnom slučaju su šire, a pravomoćna presuda djeluje i na treća kao pravno relevantna činjenica samim faktom svog postojanja. Prema načelu “res iudicata pro veritate habetur” treba uzeti da su činjenice obrazloženja pravomoćne odluke pravilno utvrđene i da su pravni odnosi koji iz njih izrastaju istiniti.

VII. Prvostupanjski sud u t. 16. obrazloženja smatra da nije utemeljeno pozivanje tužitelja na izneseni činjenično pravni zaključak u parničnom predmetu pod brojem P.2340/17 Trgovačkog suda u Zagrebu, budući je predmet navedenog parničnog postupka utvrđenje prava vlasništva nekretnina u k.o. Grad Zagreb.

Pri tome, sud nigdje ne spominje (osim da je izvršio uvid na str. 9.) da je tužitelj kao pravni sljednik Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske u Zagrebu sa Republikom

Hrvatskom, zastupanom po Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu zaključio Nagodbu za česticu zemlje 7399/320 u k.o. Split.

Za zaključenje nagodbe Republika Hrvatska se nije javila HDLU Split, već je kontaktirala tužitelja kao pravnog sljednik Udruženja likovnih umjetnika Hrvatske u Zagrebu, no taj dokaz sud nije uopće ocijenio.

VIII. Pored načela "iura novit curia" tužitelj je oštećen i poukom o pravnom lijeku jer mu je uskraćeno 7 dana za sastav ove žalbe radi čega je punomoćnik tužitelja doveden u stanje stresa i zlovolje. Predmetni postupak je pokrenut 02. srpnja 2021. godine, nakon stupanja na snagu izmjena i dopuna ZPP-a, koje su stupile na snagu 01. rujna 2019. Godine. Odredbom članka 105. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 70/2019) promijenjen je dotadašnji članak 500. ZPP-a te rok za žalbu nije više 8 nego 15 dana. Opreza radi tužitelj podnosi ovu žalbu unutar sudskog roka.

IX. Veliki pritisci lokalnih medija i Privatni interes tuženika, koji je čak i za vrijeme trajanja ovog postupka htio iz "Vile Flore iseliti čuvenog dubrovačkog umjetnika Josipa Pinu Trostmann (rođ. 1938.), kako mu je, u ime tuženika prenio g. Slaven Tolj, možda su utjecali da sud donese ovakvu presudu. Ako pobijana presuda, po kojoj HDLU nije pravni sljednik ULUH-a ostane na snazi, onda je valjda moguće i da se kroz ispravni ili parnični postupak "ispravi" i natpis na Kneževom dvoru u Dubrovniku na način da se umjesto: "Obliti privatorum, publica curate", knjige naslovnog suda upiše: "Obliti publica, privatorum curate!".

X. Iz svega navedenog proizlazi da je Naslovni sud počinio gore opisane bitne i apsolutno bitne povrede odbredaba ZPP-a, pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, te je kao rezultat toga pogrešno primijenio materijalno pravo. Stoga tužitelj predlaže Visokom trgovačkom sudu kao drugostupanjskom sudu, sukladno članku 373. Zakona o parničnom postupku, pobijanu presudu preinačiti i usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja, budući je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio isprave i posredno izvedene dokaze, a odluka je prvostupanjskog suda utemeljena isključivo na tim dokazima, podredno ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, a tuženika obvezati na naknadu troškova postupka i ove žalbe.

Hrvatsko društvo likovnih umjetnika,
zastupano po: